

[Miljøministeren]

forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet.
(Lovforslag nr. L 205).

I 1980 vedtog Folketinget den første samlede lov om beskyttelse af havmiljøet.

Havmiljøloven indeholder den regulering, der tager sigte på at forebygge og begrænse den forurening, der er en følge af den normale drift af skibe og platforme (hvad, hvor og hvor meget der må udledes i havet eller i atmosfæren ved normal færdsel/produktion). Dernæst regulerer havmiljøloven det beredskab og den indsats, der er nødvendig i de tilfælde, hvor der sker uheld eller ulykker med forurening af havet og kysterne til følge.

Den regulering, der tilsigter at forebygge, at der overhovedet sker uheld eller ulykker i forbindelse med søtransport – og som konsekvens heraf tillige forurening af omgivelserne – findes i søfartslovgivningen under Industriministeriet. For så vidt angår den igangværende og kommende indsats på dette område, herunder om konklusionerne fra mødet i EF's Ministerråd (Transport og Miljø) den 25. januar 1993, kan jeg henvise til industriministerens redegørelse i Folketinget den 9. februar 1993 og til den dagsorden, der blev vedtaget i denne forbindelse.

Ligesom søfartslovgivningen er havmiljøloven en lov, der i særlig grad udspringer af Danmarks deltagelse i internationalt samarbejde. Havmiljøloven danner grundlag for den nationale implementering af internationale konventioner, der indeholder reguleringer til begrænsning af forureningen af havet fra aktiviteter på havet.

Havmiljøloven med dens præg af rammelov har over årene muliggjort en hensigtsmæssig og smidig implementering af den ofte meget detaljerede internationale regulering.

Efter godt 13 år er loven imidlertid ikke længere helt tidssvarende, ligesom den ikke længere fuldt ud afspejler danske og internationale beslutninger med hensyn til aktiviteter på havet. Der har jo i de senere år været fremdrift i såvel det internationale havforureningsarbejde som på miljøområdet generelt.

En tilpasning og fremtidssikring af loven er derfor nu nødvendig og aktuel, således at det retlige grundlag for beskyttelsen af havmiljøet mod forurening fra aktiviteter på havet kan få en udformning, der sikrer lovens anvendelse på havbaseret forurening i en årrække fremover i takt med udviklingen inden for det internationale havforurenings samarbejde.

Den gældende lovs systematik er fastholdt i lovforslaget, og det vil blandt andet sige, at lovens karakter af rammelov bevares.

Der er tilføjet enkelte helt nye bestemmelser, gældende bestemmelser er ajourført og præciseret indholdsmæssigt, og der er sket en række mere formelle ændringer. For en lang række bestemmelses vedkommende er indholdet imidlertid uændret i forhold til den gældende lov.

Lovens formålsbestemmelse er udformet på linie med formålsbestemmelserne i en række af Miljøministeriets andre love, som er ændret inden for de sidste par år. Formålsbestemmelsen er således udformet bredere end i den gældende lov og med inddragelse af bæredygtighedsprincippet, som efter regeringens opfattelse bør komme til udtryk i en moderne miljølovgivning. Hermed angives, at der, også når det gælder regulering af hensyn til havmiljøet, anlægges en bredere miljøindfaldsvinkel, end den gældende lov lægger op til.

Den nye formålsbestemmelse afspejler også, at man i dag ikke kun beskæftiger sig med de stoffer m.m., der direkte tilføres havmiljøet gennem udtømmning og lignende, men også med den grænseoverskridende forurening, først og fremmest luftforurening, der i nogle tilfælde kun har mindre indvirkning på havmiljøet, men som kan påvirke atmosfæren eller været og miljø på land. Luftforurening har været reguleret »på land« siden den første miljøbeskyttelseslov, og luftforureningen »til vands« er nu på den internationale dagsorden.

Blandt de få helt nye bestemmelser kan nævnes en bestemmelse, der synliggør en række nyere miljøpolitiske principper og indfaldsvinkler også på havmiljølovens område, og en bestemmelse om visse skibes tilvejebringelse af en beredskabsplan for olieforureningsulykker, som betyder, at Danmark opfylder og derfor vil kunne ratificere den globale OPRC-konvention (den internationale konvention om beredskab, bekæmpelse og samarbejde i tilfælde af omfattende olieforureninger).

[Miljøministeren]

Visse aktiviteter, som den gældende lov giver mulighed for at tillade, forbydes. Det drejer sig om dumpning og afbrænding af affald fra land. Egentlige forbud på disse områder har i en årrække været dansk politik, og der er heller ikke i mange år givet nogen tilladelser. Dumpnings- og afbrændingsforbud har endvidere i flere år været en dansk miljøpolitisk målsætning i det internationale havforurenings-samarbejde – en målsætning, som der i øvrigt har været meget bred tilslutning til i Folketinget. Denne målsætning fastslås nu klart i lovforslaget.

Lovforslaget lægger op til en lang række mere formelle ændringer spændende fra mindre sproglige justeringer, tydeliggørelse af bestemmelserne om dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning) og ændring af kompetenceforhold til en ændring af lovens klagesystem.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefales det til Folketingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af den i København den 5. april 1974 undertegnede overenskomst mellem Danmark og Sverige om beskyttelse af Øresund mod forurening.

(Beslutningsforslag nr. B 65).

Den 10. juni 1974 meddelte Folketinget sit samtykke til, at Danmark ratificerede den i København den 5. april 1974 undertegnede overenskomst om beskyttelse af Øresund mod forurening.

Overenskomsten har haft til formål at sikre, at der på begge sider af Øresund blev gennemført effektive foranstaltninger til at formindske den forurening af Øresund, der finder sted gennem direkte eller indirekte udledninger.

Overenskomsten indeholdt også krav om overvågning dels af udledningerne, dels af Øresunds vandmiljø.

Til at forestå samarbejdet har der været nedsat en dansk/svensk kommission med tre medlemmer fra hver side udpeget af regeringerne. Statslige regionale og kommunale myndigheder var repræsenteret enten ved embedsmænd eller ved politisk valgte repræsentanter.

Aftalen indeholder en bestemmelse om, at den efter at have været i kraft i ti år kan opsiges af en af parterne.

På kommissionens møde i begyndelsen af 1991 meddelte den svenske delegation, at aftalen efter dens opfattelse kunne ophæves, da det primære formål med aftalen: beskyttelse af miljøet i Øresund, i vidt omfang var opfyldt – på dansk side i kraft af foranstaltningerne i medfør af vandmiljøplanen og på svensk side i kraft af en tilsvarende udbygning af rensningsanlæggene.

Herudover er beskyttelsen af Øresund omfattet af samarbejdet i Helsingforskonventionen og den nordiske miljøbeskyttelseskonvention, og en overvågning af miljøet i Øresund vil også være dækket af de omfattende undersøgelser i forbindelse med etablering af Øresundsforbindelsen.

Fra dansk side tilsluttede man sig de svenske synspunkter, og der blev indgået en aftale mellem det danske og det svenske miljøministerium om ophævelse af overenskomsten under forudsætning af godkendelse fra den danske og den svenske regering.

Der er både på dansk og svensk side indledt drøftelser om en videreførelse af samarbejdet på regionalt og kommunalt niveau.

Da aftalen i sin tid blev ratificeret efter folketingsbeslutning i det danske Folketing og beslutning i den svenske Rigsdag, forudsætter en ophævelse af aftalen tilsvarende Folketingets henholdsvis Rigsdagens samtykke.

Idet der i øvrigt henvises til beslutningsforslaget med bemærkninger, anbefales det til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om aktive-ringsordning ved hjemmehjælp og dagpasning af børn. (Udvidelse af aktiveringsordningen).

(Lovforslag nr. L 206).

Lovforslaget er en udmøntning af den mellem Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet den 15. februar 1993 indgåede tillægsaftale om aktiveringsforanstaltninger for ledige (aftalens afsnit 3).

Lovforslaget er et led i en udvidelse og en styrkelse af de aktiveringsbestræbelser inden for ældre-, dagpleje- og daginstitutionsområdet, der blev iværksat med vedtagelse af lov nr.